

ning, trafikforskning. Jeg kunne fortsætte længe endnu. Det tillader taletiden ikke.

Socialdemokratiet vil ikke være med til disse bevidstløse pengeomflytninger, som bare prøver at få det til at se ud, som om der er flere penge. Realiteten er, at det er de samme, der kører rundt i systemet uden andet mål og med end at få det til at se ud.

Socialdemokratiet vil følge de spor, vi lagde i efteråret, for at få sikret frie midler til forskningen, til forskningsprojekter, til udbredelse af forskningsinitiativer til alle områder af landet, hvor der er særlige styrkepositioner inden for et erhvervsområde og en videninstitution. Vi har ikke råd til, at der er dele af landet, der ikke får mulighed for at udløse alle ressourcer. Danmark er ikke større, end at det kan være helt, hvis vi vil.

Vi er parat til at fortsætte. I forlængelse af den indsats, som vi i de sidste år udviklede initiativer til, særligt i forbindelse med det jysk-fynske arbejde med erhvervsstrategien, har vi udført initiativer i tæt samarbejde med lokale og regionale kræfter i både det offentlige og det private erhvervsliv. Her vil vi gerne forsætte. Her er der meget, der skal gøres.

Socialdemokratiet har noteret det absolutte fravær af initiativer på finansloven til en yderligere integrationsindsats. Selv om man kan indvende, at der jo allerede er mange midler afsat, at der er gjort meget, så er det, vi gerne vil, at få det til at sætte sig i, at der faktisk er mennesker, der bliver ordentligt integreret, stadig flere mennesker, der bliver ordentligt integreret, ja, vi har lyst til at sætte flere initiativer i gang. Hvis vi overhovedet ikke har nogen flere midler bare i baghånden til at få iværksat nye og effektive initiativer, ja, så tror jeg, at det bliver sværere at komme i gang.

Da det er nødvendigt at komme i gang, har vi i Socialdemokratiet på vores oplæg til forhandlingerne om finansloven afsat et rundt beløb på 110 mio. kr. til at understøtte og iværksætte især den indsats, der skal få mennesker integreret på arbejdsmarkedet og i den sammenhæng få lært både dansk på arbejde og på skolebænken.

Kl. 13.15

Vi har også i vores oplæg til forhandlinger nogle forslag, som retter sig til mennesker, som virkelig har behov for samfundets medvirken.

Vi foreslår at omsætte den plan mod vold mod kvinder, som Socialdemokratiet præsenterede forleden.

Vi vil insistere på særlige boligtyper til mennesker, der ikke har let ved at finde sig til rette i almindelige ejendomme.

Vi har udspil til en indsats for de prostituerede narkomaner og en række andre initiativer, der hver for sig kan være små, men for den enkelte, det handler om, kan være spørgsmålet, om der er et ordentligt liv eller ej.

Ikke alle disse initiativer kan blot henvises til forhandlingerne om satspuljen, sådan som vi har hørt det i formiddagens løb. Satspuljen er jo ikke særlig stor, og vi har mange andre opgaver, vi skal løse dér, bl.a. for svage grupper af ældre. Derfor er der behov for også i finanslovsammenhæng at se på vedtagelser om indsatsen for nogle af samfundets svage grupper, og vel at mærke ikke nødvendigvis alene de allersvageste grupper. Noget af den indsats, som har kendetegnet Danmark, har været, at vi ikke ventede, til det var gået galt, men at vi faktisk forsøgte at være der, også før det måske var ved at gå galt. Forebyggelse, kort sagt, skal der være en mulighed for, og det har vi afsat midler til.

Der ligger ikke mange om overhovedet nogen invitationer til Socialdemokratiet i dette finanslovsforslag. Før valget troede vi jo, at der ville kunne opnås nogle aftaler med den nuværende regerings partier på boligområdet, om regionaludvikling, om forskning. Netop de områder er nogle af dem, der tydeligst har fået en helt anden placering efter valget. Men vi møder gerne op til en drøftelse med finansministeren med vores oplæg til forhandlingerne, som vi præsenterede i mandags, for at høre, hvilke aftaler han kan bevæge sig til at indgå, og så vil vi også interesseret undersøge, hvilke forlig og hvilke aftaler af dem, vi allerede har indgået, han agter at overholde.

Finansministeren har jo gjort sig til talsmand for et helt særligt synspunkt, nemlig at hvis man har sagt noget i en valgkamp, ja, så er man fri for sine forligsaftalepartnere, hvis man kommer i regering. I aftes kunne vi høre en videreudvikling heraf ved indenrigs- og sundhedsministeren, der stillet over for nogle alvorlige problemer med, hvad man ikke havde sagt, og hvad man havde sagt, sagde: Jo, men vi har jo hele tiden sagt, at det var tid til forandring. Og se, så har det jo ikke rigtig ende, hvad man egentlig har kunnet finde på at bryde af aftaler.

Det bringer mig her til sidst til at tænke på avisernes beskrivelser i denne tid af Thors hammer, om, at den kan slå, men at den nu også skal til at smede. Mjølner blev ikke brugt til at sme-